

בחינת כפירות כי ע"י בחינת שמן של נר חנוכה בחינת שכל זוכה לראות שפלותו ועי"ז זוכין לאמונה שלימה כנ"ל:

עוד מצאתי מכ"י החברים דע שיש חן שמי שיכול להשתמש בזה החן הוא יכול לעשות שאלת חלום ולידע עתידות ע"י החלומות כי בכל החלומות בודאי יש בהם עתידות רק שיש בהן כמה פסולת ותבן כשארז"ל כשם שא"א לבר בלא תבן כך אין חלום וכו' וגם יש חלומות ברורים כמ"ש בחלום אדבר בו ומי שיש לו זה החן הנ"ל חלומותיו צודקים בודאי אלא שאפי' כששומע חלום מאחר שמספר לו אזי נופל התבן והפסולת מן החלום ועי"ז שומע רק החלום המבורר ועי"ז יכול לפתור החלום ולידע העתידות מהם ויוסף היה לו זה החן בחינת בן פורת יוסף בן פורת עלי עין לשון חן כשפרש"י עי"ז היה חלומותיו צודקים כי השתמש תמיד בחלומות ופתר אותם מחמת שהיו חלומותיו צודקים ונכתבו בתורה גם עי"ז היה יכול לפתור חלומות כמ"ש בתורה:

בענין תורה רנ"ו המתחלת שם אתה וכו' עיין בחיי מוהר"ן נסיעתו לארץ ישראל אות ח':

בענין התורה תקעו תוכחה סי' ח' אות ו' עיין חיי מוהר"ן שיחות השייכים להתורות אות מ"ג:

לענין מ"ש בליקו"ת סי' נ' שהמחשבה ביד האדם וכו' עיין חיי מוהר"ן שה"ל אות מ"ד:

סֵדֶר יִפְנֵי מוֹהַרְ"רַב הַיְיִפוֹ:

קפא ומשם חזרנו לבקש אכסניא, ורקדתי מעט בדרך הלוכי שעשה עמנו השם יתברך נפלאות פאלה לזכות ביום ראשון

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

הַסֵּלֶג — אָמַר מִזֶּה רִנַּת זִי"ל "עַד לְצִנִּי מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" —
— "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת —

דְּסִכּוֹת לְבָרֶךְ עַל הָאֶתְרוּג וְעַל הַסֶּכָּה אַחֲרֵי שְׂכָבָר נִתְיַאֲשָׁתִי מִזֶּה
לְגַמְרֵי וְהֵאֱמַנְתִּי שְׁמָה שְׁשִׁמְחָנוּ בְּלִילָה שְׁלִפְנָיו הוּא לֵיל רֵאשׁוֹן
דְּסִכּוֹת שְׁהֵינּוּ שְׁמִחִים אָז מְאֹד, כִּי הַשְׁמִיחָה זָכָה אֹתָנוּ בְּמִצּוֹת
קְדוּשׁוֹת אֱלֹהֵינוּ, כִּי כָּל כּוֹנֵנִי אָז בְּשַׁעַת הַשְׁמִיחָה הָיָה לְזִכּוֹת עַל יְדֵי
הַשְׁמִיחָה וְהַרְקוּדִין לְקַיֵּם מִצְוֹת אֶתְרוּג, וְכֵן הָיָה וְיִמָּה שְׁעָבַר בְּיָמֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ מֵעָרַב יוֹם כְּפֹר עַד יוֹם רֵאשׁוֹן דְּסִכּוֹת יֵשׁ הַרְבֵּה לְסִפּוּר וְאֵיךְ
הָיָה מִן הַנִּמְנָע לְקַיֵּם מִצְוֹת קְדוּשׁוֹת אֱלֹהֵינוּ וְכָבָר נִתְיַאֲשָׁנוּ מִזֶּה,
וְכִמְעַט כִּמְעַט הָיִינוּ אוֹבְדִים חֵם וְשָׁלוֹם לְקַיֵּם מִצְוֹת יְקָרוֹת אֱלֹהֵינוּ,
בְּכָל זֶה יֵשׁ הַרְבֵּה לְסִפּוּר וְאֵם יִסְכִּים הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִבְאֵר בְּזִמָּן אַחֵר
בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

קִפּוּב בְּיוֹם חֲמִישִׁי הוּא שְׁנֵי דְחֹל הַמִּזְעָד סְכוֹת נִכְנָסְנוּ לְעִיר
הָאֶרְעִיקֵי שְׂבָקוּשְׁטִינְדִינְא לְתַבְּעֵי הַקְּוִוִּיטְל (הַפְּתָקָא) שְׁהָיָה לִי מִרְבִּי
לֵיב חִיקָעִם זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עָשָׂה עִמִּי נִסִּים שְׁגָבִיתִי
אוֹתוֹ בְּהַשְׁמִיחָה נִפְלְאָה וְהַכְּרָחָנוּ לְלוֹן שָׁם, וְלֹא הָיָה לָנוּ אֲכִסְנִיָּא
וְלִנְתִי בְּחִנּוֹת סָגוּר וְכוּ', אַף עַל פִּי כֵן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הָיָה בְּעֶזְרֵי
וְחִדְשִׁיתִי שָׁם וְכוּ':

קִפּוּב בְּיוֹם שְׁשִׁי חֲזָרְתִי מִהָאֶרְעִיקֵי לְאֲכִסְנִיָּא שְׁלִי בְּגַאֲלִיטְעָה,
וּבְאוֹתוֹ יוֹם עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְעֵת עָרַב שְׁכָרְתִי הַסְּפִינָה לְאֲדָעִים
בְּשָׁבִיל שְׁבָעָה אֲנָשִׁים וְכוּ' בְּיוֹם הוֹשְׁעָנָא רַבָּא שְׁכָרוּ הַנְּשִׂאָרִים
מִחֲבָרְתָנוּ הַסְּפִינָה הַנְּזַכָּרַת לְעִיל לְאֲדָעִים בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה שְׁמִיחָנוּ
הַרְבֵּה אֲצִל הַגְּבִירִים, וְרַקְדָנוּ הַרְבֵּה שָׁם בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָה בְּעֶזְרַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

קִפּוּב בְּיוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ פְּרָשִׁת בְּרֵאשִׁית יִרְדָנוּ לְתוֹךְ
הַסְּפִינָה בְּיוֹם רְבִיעִי ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן תְּקַפ"ג יִצְאֵתִי
מִהַסְּפִינָה אֶל הָעִיר, וְנִכְנָסְתִי אֶל הָעִיר עֲקָר סְטַנְבּוּל שְׁיֹשֵׁב שָׁם

התוֹגֵר כְּדֵי לְבַקֵּשׁ אֶת חֲבֵרֵי רַבִּי יְהוּדָא אֲלֵי־עֶזְרָא, כִּי הִתְחִילָה
הַסְפִּינָה לָזוּז וְהֵייתִי תוֹעָה שָׁם כִּי לֹא יָדַעְתִּי לַחֲזוֹר, וְהָיָה לִי פֶחַד
גָּדוֹל כִּי כָּבַר הִתְחִילָה הַסְפִּינָה שְׁלָנוּ לָזוּז מִמְקוֹמָהּ וְכוּ' וְהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ עֶזְרָא שְׂאֵחֵר כֶּךָ בָּרַח מִטְרָאס מֵהַסְפִּינָה לְתוֹךְ הָעִיר, וְהָלְכוּ
לְבַקְשׁוֹ וְעַל יְדֵי זֶה נִתְעַכְּבָנוּ בְּהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, גַּם בְּיוֹם רַבִּיעֵי
לֹא יָצָאנוּ מִקוֹשְׁטָא עַד יוֹם חֲמִישֵׁי פְרָשֵׁת נַח ב' חֲשׂוֹן:

קִפְּהָ בְּיוֹם שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לָעֵת עֶרֶב הִתְחַלְנוּ לִרְאוֹת מִרְחוֹק אֶת
אֲדָעָס, וְהָלְכָנוּ סָמוּךְ לְאֲדָעָס שְׁלֹשָׁה יָמִים, וְלֹא יָכַלְנוּ לְהִגִּיעַ אֶל
הַסֶּפֶר עַד יוֹם שְׁלִישֵׁי לָעֵת עֶרֶב בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי, פְּרָשֵׁת לָךְ־לָךְ, עֶזְרָא
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁבָּאנוּ לְסִפְרֵי אֲדָעָס, וְשָׂמַחְנוּ בִישׁוּעָתוֹ, וּבִלְיָהּ
קִדְּשָׁנוּ הַלְבָּנָה בְּשִׂמְחָה:

קִפּוֹ אֲצֵל אָדָם עִמְדָנוּ עַל הַיָּם קָדָם שְׁנַכְנַסְנוּ לְקוֹלֵינְטֵעֵר שְׁבוּעַ
אַחַת, דְּהֵינּוּ עַד יוֹם שְׁלִישֵׁי וַיֵּרָא מִיּוֹם שְׁלִישֵׁי פְרָשֵׁת לָךְ־לָךְ עַד
שְׁלִישֵׁי וַיֵּרָא. בְּתוֹךְ כֶּךָ, בְּשַׁבַּת פְּרָשֵׁת לָךְ־לָךְ בְּלִילָהּ, הָיָה רוּח־
סְעָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְהָיָה לָנוּ פֶחַד גָּדוֹל וְחִלְשׁוֹת גְּדוֹל, וּבְחִסְדֵי ה'
נִצַּלְנוּ:

קִפּוֹ בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי יָצָאנוּ מֵהַסְפִּינָה וְנַכְנַסְנוּ לְקוֹלֵינְטֵעֵר בְּשַׁבַּת־
קֹדֶשׁ פְּרָשֵׁת וַיֵּרָא הֵינּוּ בְּקוֹלֵינְטֵעֵר, וְשָׂמַחְנוּ בְּלִיל־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ
הַרְבֵּה מְאֹד, אֲךָ הָיָה מַעֲשֵׂה־שֶׁטֶן, שֶׁנַּעֲשָׂה אֶז מַחְלוֹקֶת עִם ר"י
מט"ר וְאַחֵר כֶּךָ חֲזִיק ר"ג אֶת רִי"א מְאֹד מְאֹד בְּקוֹל גְּדוֹל וּבִרְךָ
בְּמָה בְּרָכוֹת, יְהִי רָצוֹן שִׁיתְקִימוּ מִהֲרָה אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן
בְּקוֹלֵינְטֵר עִמְדָנוּ שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת:

קִפְּחָ בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי, פְּרָשֵׁת תּוֹלְדוֹת הֵינּוּ בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה אֲצֵל ר'
שְׂאוּל עִם הָרַב שְׁהָיָה שָׁם, וְגַם ר"ג הָיָה שָׁם, וְעוֹד קָצַת מִסְפִּינָתָנוּ:
קִפְּטָ בְּיוֹם שְׁשִׁי, עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרָשֵׁת וַיֵּצֵא יָצָאתִי מֵאֲדָעָס

אָמַת. אַף עַל פִּי שְׁגָם בְּהַתְּמִימוֹת צָרִיכִין לִיזְהַר לְבְלִי לְהִיזוֹת שׁוֹטֵה, אַף עַל פִּי כֵן חֲכָמוֹת אֵין צָרִיכִין כָּלֵל. וַיְכוּלִין לָבוֹא לְשִׁמְחָה גְדוֹלָה עַל-יַדֵּי תְּמִימוֹת וְאַמוּנָה בְּפְשִׁיטוֹת גָּמוּר (שם).

וְזֶה עֵקֶר הַחֲכָמָה, שִׁישְׁכִּיל שְׂרָחוֹק מִמֶּנּוּ הַחֲכָמָה (שם פג).
 וְצָרִיךְ לִיזְהַר לְקַיֵּם הָעֲבוּדוֹת הַפְּשׁוּטוֹת וְהַמְּנַהֲגִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כְּגוֹן לֹמֵר זְמִירוֹת בְּשַׁבָּת וּבְמוֹצָאֵי שַׁבָּת וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה. וְטוֹב מְאֹד מִי שֶׁיִּכּוֹל לֹמֵר תְּחִנוּת וּבִקְשׁוֹת הַרְּבִה, כְּגוֹן הַתְּחִנוּת שַׁבָּתוֹךְ הַסְּדוּרִים הַגְּדוֹלִים וְכִיּוֹצֵא, וְלֹא כְּמוֹ הַחֲכָמִים בְּעִינֵיהֶם הַמְּתַלְוֹצְצִים מְזִה. כִּי בְּאַמַּת עֵקֶר הַיְהִדוּת הִיא פְּשִׁיטוֹת וְתְּמִימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלֵל (שיחות הר"ן קנה).

סדר ספורי מעשיות הימים:

עוֹד מֵה שֶׁסִּפֵּר בְּשַׁבָּת חֲנֻכָּה וְנִשְׁכַּח מִבֶּן מֶלֶךְ שֶׁנִּתְרַחַק מֵאָבִיו וְכוּ' וְהָיָה מִתְגַּעְגֵּעַ מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְהָיָה לוֹ כְּתָב מֵאָבִיו, וְהָיָה מְשַׁתְּעֵשֶׁעַ בּוֹ מְאֹד מְאֹד וְהָיָה מִתְגַּעְגֵּעַ עֲדִין מְאֹד וְהָיָה מִתְגַּעְגֵּעַ עַל כָּל פָּנִים שִׁישׁוּשִׁיט לוֹ יָד וְאִם הָיָה מוֹשִׁיט לוֹ יָד, הָיָה מְחַבְּקָהּ וּמְנִשְׁקָה אַחֲרֵכֶּךָ יֹשֵׁב עֲצָמוֹ: הֲלֹא זֶה הַכְּתָב הוּא כְּתָב יַד הַמֶּלֶךְ בְּעֲצָמוֹ, וְאִם-כֵּן הוּא יַד הַמֶּלֶךְ וְכוּ' וְכוּ' (כֹּל זֶה לֹא נִכְתָּב כְּרָאוּי כִּי נִשְׁכַּח כִּי לֹא נִכְתָּב בְּזִמְנוֹ) תֵּם וְנִשְׁלָם שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם בְּרוּךְ הַנוֹתֵן לִיעָף כַּח וְלֵאֵין אוֹנִים עֲצָמָה יִרְבֶּה.

סדר שלחן ערוך הימים:

(ד) כֹּל דְּבָרֵי אֲבִילוֹת נוֹהֲגִים בַּחֲנוּכָה וּפּוֹרִים: הִגָּה וּמְכַל מְקוֹם יֶלֶךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְשִׁמוּעַ הַמְּגִילָה (תוספות פ"ק דמ"ק) וְאִם יוֹכֵל לְאֶסּוֹף מִנֵּין לְבֵיתוֹ לְקָרוֹת הַמְּגִילָה עַדִּיף טַפִּי (מהרי"ל) וַיֵּשׁ אֹמְרִים שֶׁאֵין אֲבִילוֹת נוֹהֲגִים בְּפּוֹרִים לֹא בִי"ד וְלֹא בִט"ו (הרא"ש וּמְנַהֲגִים) וְכֵן נוֹהֲגִין וְאֶפִּילוֹ אֲבִילוֹת יוֹם רֵאשׁוֹן

נדחה מפני פורים (ד"ע) אבל דברים שבצנעה נוהג ואף על פי שאין נוהג אבילות בפורים עולה לו למנין ז' ימי אבילות כמו שבת וכן פסק הרב בעצמו בטור י"ד סימן ת"א: (ה) אם חל פורים במוצאי שבת והאבל יושב בבית הכנסת בשבת במנחה לא יצא משם עד שיתפלל תפלת ערבית וישמע קריאת מגילה ולמחרת לא יצא מפתח ביתו: (ו) יש מי שאומר שהאבל חייב לשלוח מנות: הגה אבל אין שולחין לאבל כל י"ב חודש (מהרי"ל) וכמו שיתבאר בי"ד סימן שפ"ה עיין שם ואם אין בעיר אלא האבל עם אחר חייב לשלוח לאבל כדי לקיים לשלוח מנות אא"כ מחל האבל על מנתו (מהריב"ש): (ז) יש מי שאומר שאונן מותר בבשר ויין דלא אתי עשה דיחיד דאבילות ודחי עשה דרבים דאורייתא דלשמוח בפורים דברי קבלה נינהו שהם כדברי תורה: הגה וכל שכן שחייב במקרא מגילה ותפלה וק"ש ונ"ל דדוקא בלילה אף על פי שמתו מוטל לפניו אבל ביום שרוצה לקברו קבורת מתו קודם כמו שנתבאר לעיל סימן תרפ"ז ס"ב ולכן קורא ומתפלל אה"כ דלא עדיף מיו"ט ושבת כמו שנתבאר לעיל סימן ע"א כנ"ל: (ח) מותר לישא אשה בפורים: הגה בין בי"ד בין בט"ו וכ"ש שמותר לעשות פדיון הבן (תוס' פ"ק דמ"ק) ומה שנהגו ללבוש פרצופים בפורים וגבר לובש שמלת אשה ואשה כלי גבר אין איסור בדבר מאחר שאין מכוונים אלא לשמחה בעלמא וכן בלבישת כלאים דרבנן ויש אומרים דאסור אבל המנהג כסברא הראשונה וכן בני אדם החוטפים זה מזה דרך שמחה אין בזה משום לא תגזול ונהגו כך ובלבד שלא יעשו דבר שלא כהוגן על פי טובי העיר (תשובת מהר"י מינץ סימן י"ז):

סימן תרצז (א) יום י"ד וט"ו שבאדר ראשון אין נופלים על פניהם ואין אומרים מזמור יענך ה' ביום צרה ואסורים בהספד ותענית אבל שאר דברים אין נוהגים בהם ויש

אומרים דאף בהספד ותענית מותרים: הגה והמנהג כסברא ראשונה י"א שחייב להרבות במשתה ושמחה בי"ד שבאדר ראשון (טור בשם הרי"ף) ואין נוהגין כן מכל מקום ירבה קצת בסעודה כדי לצאת ידי המחמירים (הג"מ בשם סמ"ק) וטוב לב משתה תמיד:

סדר לקוטי התפלות הימיני:

תקננו: רחם עלי ברחמיך העצומים בכה וזכות הצדיקים האמתיים שאנו נשענים רק עליהם ובזכותם אנו קימים [במרירות הגלות] בגלות המר הזה בגוף ונפש, ועזרנו מעתה על כל פנים שאזכה להתגבר בכל היום ובפרט בשעת התפלה על כל המחשבות זרות הבאים לבלבל, שלא אטה לבבי אליהם כלל רק אכניס כל מחשבות לבי ודעתי בתוך דבורי התפלה, ואקשר מחשבותי אל דבורי התפלה בקשר אמיץ וחזק ותעזרני מלא רחמים שאכניס כל כחותי בדבורי התפלה ואמסר נפשי וגופי בשעת התפלה ולא תהא התפלה עלי כמשא חם ושלום, ואתיגע בכל כחותי ובכל מיני עצות אמתיות להתפלל לפניך באמת ואתה ברחמיך וחסדיך העצומים תקבל תשוקותי וטרחותי ויגיעותי על התפלה כאלו הקרבתני לפניך קרבנות וקטרת לרצון ותעזרני ותושיעני ותחזקני ותאמצני בכל עת להתפלל בכונת לבי באמת לפניך בשמחה ובטוב לבב בלי שום עקמימיות שבלב כלל:

תקננו: רחם עלי מלא רחמים ואל ימעטו לפניך תלאותי, "ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי, כי דביתנו במקום תנים ותכם עלינו בצלמות, אם שכחנו שם אלקינו ונפרש כפינו לאל זר, הלא אלקים יחקר זאת כי הוא יודע תעלומות לב, כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה" חוסה עלי כרוב רחמיך וקבל מעט יגיעותי וטרחותי ותלאותי מה שאני חותר כדי להיות פרוצונך, כאלו

הִיִּיתִי מִתִּיגַע וְטוֹרַח כָּרְאוֹי, מִהֵר יִקְדְּמוּנִי רַחֲמֶיךָ כִּי דְלוֹתִי מְאֹד,
 פְּנִיה נָא אֶל הַתְּלָאוֹת וְאֶל לַחֲטָאוֹת, פְּנִיה נָא בְּעֵצְבוֹן רוּחַ צְפִיה
 בְּשִׁבְרוֹן לֵב, קִבֵּל מְעַט יִגִּיעוֹתִי [וְטִרְחוֹתִי] וְטִרְדוֹתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 כְּאֵלוֹ הַקְּרִבְתִּי קִרְבָּנוֹת עַל מִזְבֵּיחֶךָ לְרְצוֹן, כִּי בֶּשֶׁר וְדָם אֲנִי,
 וּמִחֲמַר קִרְצָתִי וַיִּצְרֵי רוּדֶף אַחֲרֵי מַעֲוֵדִי "כְּאֲשֶׁר יְרִדֶף הַקָּרָא
 בְּהָרִים" אוֹי לִי מִיִּצְרֵי אוֹי לִי מִיִּצְרֵי אִם לֹא לְמַעַנְךָ תַּעֲשֵׂה, וְתִסִּיר
 מִמֶּנִּי חֲרוֹן אַף וְכַעַס, אֵינִי לְבִקֵּשׁ וְלִמְצֹא מַעֲשֵׂה אוֹחִילָה לְאֵל אֲחִלָּה
 פָּנָיו אֲשַׁאלָה מִמֶּנּוּ מַעֲנֵה לְשׁוֹן, שְׁאֲזוּכָה מַעֲתָה לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלוֹתִי
 כָּרְאוֹי בְּכּוֹנֵה שְׁלֵמָה, שְׁאֲזוּכָה לְתַפֵּס אֶת מַחֲשַׁבְתִּי, בְּפָרֵט בְּעֵת
 הַתְּפִלָּה לְבַל תֵּיצֵא חוּצָה כָּלֵל וְלֹא אֲחַשֵׁב שׁוֹם מַחֲשָׁבוֹת חוּץ
 שְׂאִינָם שְׂיָכִים לְדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה, רַק תִּהְיֶה מַחֲשַׁבְתִּי קְשׁוּרָה
 בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק, וְתִקְבֵּל תְּפִלָּתִי בְּרְצוֹן "אֲדַנִּי
 שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתֶּךָ, כִּי לֹא תַחֲפוּץ זִבַח וְאַתְנָה עוֹלָה
 לֹא תִרְצֶה, זָבַחִי אֱלֹקִים רוּחַ נְשִׁבָרָה, לֵב נְשִׁבָר וְנִדְכָה אֱלֹקִים לֹא
 תִבְזֶה" וְנֵאמַר: "כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקֵץ עֲנוֹת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו
 מִמֶּנּוּ וּבְשׁוֹעוֹ אֱלֹיו שָׁמַע, יִהְיוּ לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה'
 צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי" אָמֵן:

תְּפִלָּה נט תְּקַנָּה: תְּפִלָּה לְאַמְרָה אַחַר הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁבִזְכוֹת
 כָּל הַצְּדִיקִים הָאֵלֹהִים שֶׁהַזְכָּרְתִּי לְפָנֶיךָ, חֲסִידִים גְּבוּרִים מְאֹד תוֹרָה
 חוּזִים נְבִיאִים צְדִיקִים בְּזְכוֹת שְׁמוֹתָם הַקְּדוֹשִׁים, וּבְזְכוֹת תוֹרָתָם
 וּמַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים שֶׁעָשׂוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 וְתִזְכְּנוּ שְׂיִמְשֶׁךָ עָלֵינוּ אוֹר קֶדְשְׁתָּם, שְׁנִזְכָּה לִילְךָ בְּעַקְבוֹתָם וּלְדַרְךָ
 בְּנִתְיבוֹתָם וְנִזְכָּה מַעֲתָה בְּכַחַם הַגְּדוֹל לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּלְלַכֵּת
 בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ וְתִתֵּן בְּלֵב כָּל הַצְּדִיקִים, הֵן אוֹתָם שֶׁהַזְכָּרְתִּי

לפניה, הן אותם הצדיקים הגנוזים שהיו בכל דור ודור שלא זכיתי
 לידע משמותם, שכלם באחד יגנו עלינו וימליצו טוב בעדנו לפני
 כסא כבודך, שתחום ותרחם עלינו, ותתן בלבנו לשוב אליך
 באמת ותסיר מפנו לב האבן ותתן לנו לב בשר, ותחזירנו
 בתשובה שלמה לפניך, ונזכה לילך בארח צדיקים, ויהיה חלקנו
 עמהם לעולם הבא בגן עדן ולא נעול בכסופא קמך:

תקנו: ותעזר לנו בזכות הזכרת שמות הצדיקים, שנזכה לפעל כל
 בקשתנו לפניך, בכל מה שאנו צריכים בגשמיות ורוחניות
 ותבטל הטבע ותשגיח עלינו בהשגחתך לטובה ולברכה לחיים
 ולשלוש וימשך עלינו שפע טובה ברכה וחיים ורפואה ופרנסה
 ובריאות הגוף וכל טוב, שלא בדרך הטבע כלל וכל הנהגת
 תולדות השמים והארץ, כלם ישתנו לטובה עלינו בזכות שמות
 הצדיקים הנוראים הללו שהזכרתי לפניך, באשר הודעתנו על ידי
 צדיקיך האמתיים, שהזכרת שמות הצדיקים יש להם כח להביא
 שנוי במעשה בראשית, לשנות הטבע לטובה כי אין לנו על מי
 להשען עתה, כי אם על זכות הצדיקים הקדושים שזכני עפר,
 "לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי במ":

תקנו: מלא רחמים, זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת
 ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו ה' אלקינו אהבת
 הקדמונים, זכות כל הצדיקים והחסידים והקדושים האלו
 שהזכרתי לפניך, בזכותם תושיענו בכל מה שאנו צריכים להישע,
 בגוף ונפש וממון בגשמיות וברוחניות, ותחזירנו בתשובה שלמה
 לפניך, ונזכה לראות בהתגלות מלך המשיח שיבוא במהרה
 בימינו ותשים חלקנו עם [כל] הצדיקים לעולם ועד ולעולם לא
 נבוש כי בך בטחנו, ועל חסדך הגדול באמת נשעננו, ברוך אתה

